Canon de rugăciune către Sfântul cuvios Dimitrie cel nou, ocrotitorul Bucureştilor

(27 octombrie)

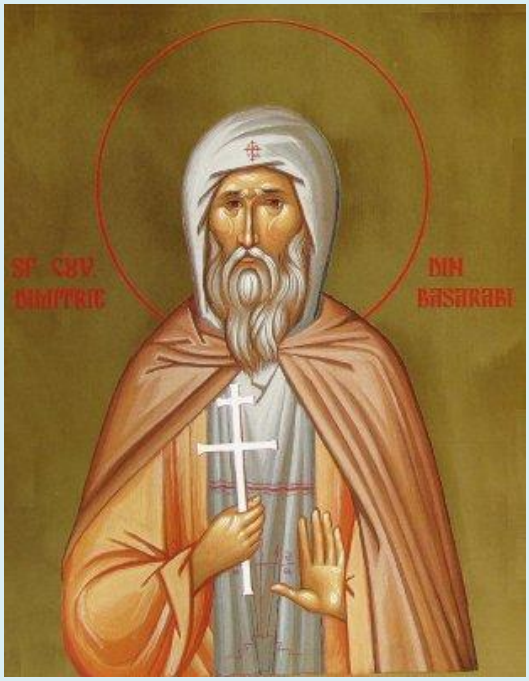

Sfântul cuvios Dimitrie cel nou, Basarabov (27 octombrie):

https://www.academia.edu/43316673/Sf%C3%A2ntul_cuvios_Dimitrie_cel_nou_Basarabov_27_octombrie_

https://archive.org/details/sfantul-cuvios-dimitrie-cel-nou-basarabo

https://www.slideshare.net/steaemy1/sfntul-cuvios-dimitrie-cel-nou-basarabov-27-octombrie

***

Materiale despre Sfântul cuvios Dimitrie cel nou, Basarabov:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-cuv-Dimitrie-cel-nou,-Basarabov

https://archive.org/details/@steaemy?query=Dimitrie+cel+nou

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Dimitrie+cel+nou

&&&

Troparul Sfântului cuvios Dimitrie cel nou, ocrotitorul Bucureştilor, glasul al 8-lea: Întru tine, părinte, cu osârdie s-a mântuit cel după chip; că, luând crucea, ai urmat lui Hristos şi lucrând, ai învăţat să nu se uite la trup, căci este trecător; ci, să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta şi cu îngerii împreună se bucură, prea cuvioase părinte Dimitrie, duhul tău.

Cântarea 1

Irmos: Dreapta ta cea purtătoare de biruinţă, cu dumnezeiască cuviinţă, întru tărie s-a prea mărit. Că aceasta nemuritoare, ca o puternică a toate, pe potrivnici a zdrobit, israelitenilor prin adânc cale nouă făcându-le.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Dimitrie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pururea fiind cu Dumnezeu, cu toiagul neadormitelor tale rugăciuni, pe Faraon cel gânditor, cu toată oastea lui îneacă-l, rugămu-ne, părintele nostru, ca să te mărim cu laude.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Dimitrie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Rod bun din părinţi bine credincioşi născându-te, părinte Dimitrie, iar mai ales prin Sfântul Duh şi prin Botez renăscându-te, ai ajuns la măsura vârstei plinirii lui Hristos.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Edenul încă de aici l-ai dobândit cu blândeţe şi smerenie vieţuind; unde acum locuind şi îndulcindu-te de faţa Stăpânului, stăruitor roagă-L pentru noi, Sfinte Dimitrie.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

David mai întâi, strămoşul tău, Împărătească te-a numit şi munte închegat, în care bine a voit Dumnezeu a locui cu Trup omenesc. Deci şi noi, prea curată, Născătoare de Dumnezeu, te vestim.

Catavasia: Deschide-voi gura mea şi se va umplea de Duhul şi cuvânt răspunde-voi Împărătesei Maici şi mă voi arăta luminat prăznuind şi voi cânta minunile ei, bucurându-mă.

Cântarea a 3-a

Irmos: Însuţi Cel ce ştii neputinţa firii omeneşti şi după milostivire Te-ai închipuit într-însa, încinge-mă cu putere de sus, ca să strig Ţie: Sfântă este Biserica cea însufleţită a Slavei Tale celei nepovestite, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Dimitrie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Faptele tale pe pământ, pildă ne-au rămas, prea cuvioase părinte Dimitrie; ca urmând ţie, să slujim lui Dumnezeu şi cu tine să ne odihnim în pământul celor blânzi în vecii vecilor.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Dimitrie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Moaştele tale nouă s-au făcut izvor pururea curgător, de multe minuni şi tămăduiri că bolile năpraznice le alungă de la noi şi pe cei ce caută a ne pierde, îi dă pierzării, părinte, cu harul tău.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Armă bine plăcută lui Dumnezeu, o, părinte, ai aflat, că, biruind pe vechiul vrăjmaş, cu traiul tău cel simplu, sub picioare ţi l-ai supus. Deci supune şi acum credinciosului nostru popor pe tot vrăjmaşul şi potrivnicul.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Treime nedespărţită, un Dumnezeu: Părinte, Fiul şi Preasfinte Duhule, se roagă ţie prea curată Maria, cu prea cuviosul Dimitrie, miluieşte lumea Ta, care cu dreaptă credinţă Te laudă.

Catavasia: Pe ai tăi cântăreţi, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti izvor viu şi îndestulat, care s-au împreunat ceată duhovnicească, întăreşte-i, în dumnezeiască mărirea ta, de cununile măririi învrednicindu-i.

Cântarea a 4-a

Irmos: Munte umbrit cu harul cel dumnezeiesc, privindu-te Avacum, cu ochii cei de departe văzători, mai înainte a vestit pe Sfântul lui Israel, ce vrea să iasă din tine, spre mântuirea şi înnoirea noastră.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Dimitrie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Raiul cugetând în minte, Sfinte Dimitrie, ale lumii desfătări întru nimic le-ai socotit şi aici, în viaţa ta pe pământ, în linişte petrecând, acum te îndulceşti de pomul vieţii.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Dimitrie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Iisus Dumnezeu, cu harul său umbrindu-te, El care a grăit prin prooroci, că aceia îi sunt iubiţi, adică cei blânzi, te-ai îndepărtat prin munţi şi prin peşteri, ridicând cu bucurie jugul Lui.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Dimitrie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Iernând gol şi fără acoperământ ani mulţi pe pământ, te încălzea cu harul Său umbrirea Preasfântului Duh. Iar acum te încălzeşte sânul lui Avraam, părinte Dimitrie.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ceasul cel înfricoşător al judecăţii cugetând, întru suspinuri neîncetat ziua şi noaptea ai petrecut şi cu posturi şi privegheri trupul topindu-ţi, Sfinte Dimitrie, prin smerenie ai surpat sprânceana lui veliar.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Eva, cu neascultare de pom atingându-se, moarte a adus lumii; iar prin ascultarea ta, „Iată roaba Domnului!”, viaţă veşnică lumii ai odrăslit, născând, Fecioară, pe Hristos Dumnezeu.

Catavasie: Sfatul cel neurmat şi dumnezeiesc al Întrupării Tale, celei de sus, celei din Fecioară, proorocul Avacum avându-l în minte, a strigat: Slavă puterii Tale, Doamne.

Cântarea a 5-a

Irmos: Cel ce ai luminat cu luminarea venirii Tale, Hristoase şi ai făcut să strălucească cu Crucea Ta marginile lumii, luminează cu lumina cunoştinţei Dumnezeirii Tale inimile tuturor celor ce Te laudă cu dreaptă credinţă.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Dimitrie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Luceafăr luminat a toată lumea, părinte, te-ai arătat, căci după multe osteneli ale pustiei, ce ai săvârşit, har de minuni ai primit; toată boala tămăduieşti, de la toţi cei ce năzuiesc la tine cu credinţă.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Dimitrie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Minunată a fost viaţa ta, înţelepte părinte, minunată s-a arătat încă şi mutarea ta; minunată a fost şi aflarea ta, ieşind din apele Lomului, ca o comoară de mult preţ.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Dimitrie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Arătatu-te-a după mulţi ani din ape Dumnezeu şi ai tămăduit pe cel cuprins de duh necurat, izvorând tămăduiri şi celor ce veneau la sfintele tale moaşte, spre Slava lui Dumnezeu.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ridicând din apă trupul tău cu cinste clerul Bisericii, tot poporul cu bucurie sălta veselindu-se şi cu cântări şi laude l-a pus în Biserica Basarabi, ca un har primit lui Dumnezeu.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ieşiţi şi staţi de faţă toţi ritorii şi cei cu multe învăţături, de împletiţi Fecioarei cununi frumoase de laudă; că stă de faţă acum slăvind pe cei ce cântă cu dreaptă credinţă minunile ei.

Catavasia: Spăimântatu-s-au toate de dumnezeiască mărirea ta; că tu, Fecioară, neispitită de nuntă, ai avut în pântece pe Dumnezeu Cel peste toate şi ai născut Fiu pe Cel fără de ani, Cel ce dăruieşte pace tuturor celor ce te laudă pe tine.

Cântarea a 6-a

Irmos: Precum pe Iona proorocul l-ai izbăvit din chit, Hristoase Dumnezeule şi pe mine dintru adâncul greşelilor scoate-mă şi mă miluieşte, Unule Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Dimitrie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Laudă lui Dumnezeu să trimitem neîncetat, căci ne-a dat ocrotitor şi de bine făcător pe Sfântul Dimitrie: părinte, doctor şi de minuni făcător!

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Dimitrie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Auzi, părinte, pe fiii tăi, care te roagă neîncetat; vezi necazurile lor, izbăvindu-i din nevoi; întâmpină nevoia, dând la toţi bogată mila ta.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Unime în Trei Ipostasuri, Treime nedespărţită: Părinte, Fiule şi Sfinte Duhule cel Drept, miluieşte-ne pe noi, cei ce ne închinăm Stăpânirii Tale.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Duhul Sfânt umbrindu-te, Fecioară Maica Domnului, ai născut fără ispită de bărbat pe Dumnezeu şi ai rămas Fecioară după naştere ca şi mai înainte de naştere.

Catavasie: Înţelepţii de Dumnezeu, care faceţi acest praznic dumnezeiesc şi cu totul cinstit, al Maicii lui Dumnezeu, veniţi să batem din palme, slăvind pe Dumnezeu, Cel ce s-a născut dintr-Însa.

Condac, glasul al 8-lea:

Podobie: Apărătoare Doamnă, mulţumiri pentru biruinţă, izbăvindu-ne din nevoi aducem ţie, Născătoare de Dumnezeu, noi robii tăi. Ci ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, slobozeşte-ne pe noi dintru toate nevoile, ca să strigăm ţie: Bucură-te Mireasă, pururea Fecioară!

Apărător al său nebiruit şi neînfrânat, ca unul care prin tine din nevoi s-a mântuit, te pune înainte oraşul tău, Sfinte prea cuvioase Dimitrie. Ci, ca cel ce ai îndrăzneală către Dumnezeu, apără-ne de toate nevoile, ca să strigăm ţie: bucură-te, făcătorule de minuni, Sfinte Dimitrie!

Cântarea a 7-a

Irmos: Pe tine Născătoare de Dumnezeu, cuptor înţelegător te cunoaştem credincioşii; că precum Cel Preaînalt a mântuit pe cei trei tineri şi pe mine tot omul în pântecele tău m-a înnoit, Dumnezeul părinţilor Cel Lăudat şi Preamărit.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Dimitrie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ieşind ca Avraam din patria ta, ai venit să ne cercetezi, ca un tată prea dorit, pe noi, iubiţii fiii tăi, ce eram de tot pierduţi, de nenumăraţii vrăjmaşi şi de desele boli; şi de toate acestea ne-ai scăpat, Sfinte Dimitrie.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Dimitrie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Urmând lui Hristos, numai cu atingerea de cinstitul tău trup alungi toată boala celor ce cu credinţă vin şi de păcate sufleteşti îi curăţeşti, Sfinte prea cuvioase părinte Dimitrie; deci cu un glas te lăudăm, mărind pomenirea ta.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Mare uşurare cu adevărat a luat toată ţara Daciei, cu primirea trupului tău în sânurile ei, căci îndată s-a gonit boala ciumei cea prea grea şi pe cei ce căutau a o pierde, i-ai înfrânt.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Inima mea cea rănită de asuprelile celui viclean, vindec-o ca o milostivă, de Dumnezeu Născătoare, prea curată Maică, ceea ce ai născut în cbip de negrăit pe Cel ce S-a răstignit cu Trupul pe Cruce.

Catavasia: N-au slujit făpturii cugetătorii de Dumnezeu, ci numai Făcătorului; ci, groaza focului bărbăteşte înfruntând-o, se bucurau cântând: Prea lăudate Dumnezeul părinţilor noştri şi Doamne, bine eşti cuvântat!

Cântarea a 8-a

Irmos: Taină mai presus de minte...

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Dimitrie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cheamă în taină sicriul tău, sfinte, pe toţi câţi pătimesc în nevoi: cei ce sunteţi bântuiţi de duhuri rele, de friguri şi de ciumă, veniţi cu credinţă şi cu dragoste, de vă atingeţi de moaştele Sfântului Dimitrie şi fără de plată vă primiţi sănătatea.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Dimitrie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Umpli de bună mireasmă duhovnicească pe toţi, din sicriul moaştelor tale. Pentru aceasta cu rugăciunile tale, îngroapă pe cei ce vor să ne dea pierzării, în luciul cel fără de fund. Că al doilea Moise al nostru te avem, de la Dumnezeul părinţilor noştri.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Gura ta cea de Dumnezeu cinstitoare deschide-o şi fă rugăciune pentru tot clerul Bisericii tale, pentru arhierei şi călugări, pentru preoţi sfinţitori şi pentru tot sufletul creştinesc; ca, păzindu-se în pace cu solirea ta, să binecuvinteze pe Domnul întru toţi vecii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Eu sunt pomul cel fără de roadă şi mă tem de tăiere şi de focul gheenei. Deci, milostiveşte-Te, Hristoase Doamne şi mă miluieşte, că se roagă ţie Fecioara Maica Ta şi al Tău prea cuvios Dimitrie, dimpreună şi adunările sfinţilor şi cele fără de trupuri Puteri gânditoare.

Catavasie:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Pe tinerii cei bine credincioşi, în cuptor, naşterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit, atunci fiind închipuită, iar acum plinită, pe toată lumea ridică să-Ţi cânte Ţie: pe Domnul, lucrurile, lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Pe Norul cel purtător de lumină întru care Stăpânul tuturor din cer ca ploaia pe lână S-a coborât şi S-a Întrupat pentru noi, făcându-Se Om Cel fără de început, toţi să o mărim ca pe o prea curată Maică a Dumnezeului nostru.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Dimitrie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Rămân cu totul fără glas şi înspăimântat de minune, cum episcopul Ioanichie al Preslaviei, numai cât a sărutat prea cinstit trupul tău şi s-a sculat; iar pe cei ce au vrut să fure din moaştele tale i-ai pedepsit.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Dimitrie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Aducându-ne aminte de neputinţa firii noastre, socotind însă şi mărimea harului tău, sfinte, îndrăzneala ce ai luat de la Dumnezeu, Sfinte Dimitrie, nu ne pricepem a-ţi împleti laudă vrednică, ci primeşte pe cea după putinţa noastră.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Dimitrie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Saltă şi dănţuieşte satul Basarabi, o, părinte, căci întru dânsul ai crescut, vieţuind îngereşte. Dar se laudă mai ales şi România, având-te, Sfinte Dimitrie, vistierie nefurată şi voievod apărător nebiruit.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Iisus Hristos Domnul, cu toţi cuvioşii şi drepţii şi cu toţi sfinţii au venit, la sfântul tău sfârşit; sfinţii îngeri glăsuind cântarea cea întreit sfântă primindu-ţi sufletul; iar trupul ni l-a lăsat nouă, fiilor tăi, izvor de minuni.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Minţile celor fără de trupuri, nu se pricep, o, Fecioară, a lăuda precum se cuvine Minunea naşterii tale; dar, ştiind dragostea ta ce ai spre fiii omeneşti cei muritori, am îndrăznit; ci, primeşte-o dar, că spre aceasta şi cântarea o săvârşim.

Catavasie: Tot neamul pământesc să salte cu duhul, fiind luminat şi să prăznuiască firea minţilor celor fără de trup, cinstind sfânta prăznuire a Maicii lui Dumnezeu şi să strige: Bucură-te, prea fericită Născătoare de Dumnezeu, curată, pururea Fecioară.

Sedelna, glasul al 4-lea. **Podobie:** Arătatu-Te-ai astăzi lumii şi Lumina Ta, Doamne s-a însemnat peste noi care cu cunoştinţă Te lăudăm, venit-ai şi Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

Sărăcia Domnului ai iubit-o, urând bogăţia cea trecătoare; pentru aceea ai câştigat Împărăţia cea pururea veşnică.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 4-lea. **Podobie:** Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi lumii şi Lumina Ta, Doamne s-a însemnat peste noi care cu cunoştinţă Te lăudăm, venit-ai şi Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

La noianul milelor tale Fecioară, năzuim cu îndrăzneală noi, robii tăi şi cerem iertare de relele cele ce am făcut, cu umilinţă rugându-ne pururea.

Sinaxar

În această zi, se prăznuieşte prea cuviosul părintele nostru Dimitrie cel nou de la Basarabov.

Stih: Ca un al doilea sicriu din apa Lomului ieşind.
Şi Basarabovul cu facerea de minuni mângâind;
Mai pe urmă te-ai dat Valahiei voievod mare.
Gonind pe păgâni, şi ciuma cu putere tare.

Acest cuvios părinte, a fost pe vremea evlavioşilor împăraţi bulgari, dintr-un sat din Bulgaria ce se cheamă Basarabov, de pe marginea apei Lomului; şi întâi a fost păzitor de vite la numitul sat, apoi văzând că toate ale lumii sunt trecătoare, a ieşit din satul acela şi s-a dus într-o peşteră ce era aproape de Basarabov şi s-a făcut călugăr la o mănăstire ce era înăuntrul peşterii. Şi cine poate spune luptele ce a suferit? Postul, rugăciunea şi privegherile ce făcea! Încât şi de harul facerii de minuni s-a învrednicit; încă şi vremea ieşirii sufletului său din trup a cunoscut-o, pentru care intrând în mijlocul a două pietre, aşa şi-a dat prealuminatul său suflet în mâna lui Dumnezeu. Şi trecând multă vreme, a venit acea apă a Lomului mare de surpa lemnele şi pietrele de prinprejur. Atunci au căzut în apă şi cele două pietre ce erau în cuprinsul peşterii, dimpreună cu moaştele sfântului; şi mult timp au fost acolo.

Deci vrând Dumnezeu să-l descopere, s-a arătat îngerul Domnului în vis la o copilă a unui credincios ce pătimea de duh necurat, zicându-i: De mă vor scoate părinţii tăi din apă, eu te voi tămădui; şi dacă s-a sculat copila dimineaţa, a spus visul ce a

văzut la părinţii ei şi aşa adunându-se preoţi şi oameni mulţi, s-au dus la locul acela, unde de multe ori se arăta lumină şi cei ce vedeau socoteau a fi comoară şi au găsit pe sfântul, precum a zis îngerul, întreg şi luminat ca soarele şi luându-l l-au dus în sat şi mergând vestea în toate părţile de aflarea sfântului, a ajuns şi la urechile domnitorului de la Bucureşti, care îndată a şi trimis preoţi şi boieri, să aducă pe sfântul la biserica Curţii domneşti. Şi mergând trimişii aceia la Basarabov, au luat pe sfântul şi au purces să meargă la Bucureşti, şi sosind până aproape de Ruse, unde este o fântână, n-a vrut să meargă mai înainte. Deci văzând preoţii şi boierii acea minune şi neştiind ce să facă, s-au socotit cu sfat de obşte de au înjugat doi junci tineri neînvăţaţi, ca să vadă unde este voia sfântului să meargă şi aşa o minune! S-a întors îndată sfântul la Basarabov în mijlocul satului şi acolo a stătut. Iar preoţii şi boierii întorcându-se la Bucureşti, au spus toate cele ce au văzut. Deci domnitorul a trimis boieri cu cheltuială de au făcut o biserică în numele Cuviosului Dimitrie la Basarabov, unde a şi fost aşezat sfântul. Şi multe minuni a lucrat acolo la cei ce cu credinţă au năzuit; şi măcar că fiind satul mic şi simplu şi lipsit de oameni de ştiinţă, nu s-au însemnat toate câte minuni s-au întâmplat, dar câte s-au scris de cei ce au văzut minunile sfântului, prin cucernici creştini le însemnăm:

Două oarecare femei surori, Aspra şi Ecaterina, de la satul ce se numeşte Cernavodă, au făcut o biserică preafrumoasă, punându-i hramul Adormirea Preasfintei Născătoare de Dumnezeu şi pururea Fecioarei Maria şi au gândit întru sine, doară ar putea să ia vreo părticică din moaştele Sfântului Dimitrie şi să o aducă în biserica lor; că de a le lua cu totul, socoteau ele că nu va vrea sfântul, precum a şi fost. Deci venind prea cu smerenie şi cu evlavie şi închinându-se la sfântul, în taină au luat o mică părticică din moaştele lui şi vrând să se ducă, şezând în căruţele lor, nicidecum n-au putut a se urni caii din locul acela, măcar de-i şi bătea foarte vizitiii. Iar ele cunoscând pricina şi din căruţe pogorându-se, cu lacrimi au alergat şi au căzut la sfântul şi punând părticica la locul ei, s-au rugat să le ierte greşeala, şi aşa s-au dus cu pace la satul lor.

Altădată a venit preasfinţitul mitropolitul Târnovului, anume Nichifor, cu sinodia lui, ca să se închine sfintelor moaşte ale Sfântului Dimitrie. Şi închinându-se mai întâi mitropolitul şi sărutând sfintele moaşte şi depărtându-se a şezut pe un scaun; apoi pe rând mergând şi ceilalţi ai sinodiei lui toţi şi sărutând sfintele moaşte un oarecare monah anume Lavrentie, în vremea sărutării, ispitindu-se să rupă cu gura o mică părticică din sfintele moaşte ale sfântului, a rămas cu gura căscată şi toţi căutând la dânsul şi văzându-l cu gura căscată, nu se pricepeau ce a pătimit. Iar mitropolitul i-a poruncit să se dea înlături ca să se închine şi ceilalţi. Iar el mut şi fără de glas fiind de-abia s-a depărtat puţin de la sicriul sfântului. Iar după ce au

ieşit toţi a căzut cu lacrimi rugându-se sfântului şi cerându-şi iertare şi aşa i s-a dezlegat limba şi a grăit ca mai înainte. După aceea a mers cu mitropolitul la gazdă şi i-a spus toate cele ce a pătimit. Iar el i-a zis: O, omule, cum n-ai socotit că de ar fi fost să se împartă moaştele la toţi câţi vin spre închinarea lor, până acum n-ar fi rămas nimic. Ci de acum căieşte-te, că ai greşit lui Dumnezeu şi sfântului.

Un iubitor de Dumnezeu, episcop al Preslaviei, anume Ioanichie, căzând într-o boală foarte grea, încât de patru inşi era purtat şi neputând să se vindece l-au adus la biserica Sfântului Dimitrie şi l-au pus cu aşternutul lui înăuntru în biserică şi slujindu-se Sfânta Liturghie, după trei ceasuri s-a sculat sănătos şi umbla pe picioarele sale, lăudând pe sfântul şi mulţumindu-i. Acestea şi alte minuni a făcut sfântul, care nu s-au scris după cum s-a zis, pentru neştiinţa locuitorilor.

Iar în anii o mie şapte sute şaizeci şi nouă, şi o mie şapte sute şaptezeci şi patru, fiind război între împărăţia Rusiei şi între Poarta Otomană şi cuprinzând muscalii amândouă ţările acestea şi trecând generalul Petru Salticov Dunărea, şi dând război Rusciucului, a călcat şi câteva sate de peste Dunăre, oraşul Cernavodă şi altele; între care a călcat şi satul Basarabov, unde se aflau moaştele sfântului pe care luându-le mai sus numitul general, vrea să le trimită în Rusia. Iar un evlavios creştin anume Hagi Dimitrie, întâmplându-se într-acea vreme lângă general, a căzut la dânsul cu rugăminte, ca să nu înstrăineze sfintele moaşte, ci să le dăruiască ţării ca răsplată pentru prăzile şi jafurile care au pătimit din pricina războiului şi să o mângâie cu acest dar al sfintelor moaşte; şi plecându-se generalul, le-a dăruit ţării. Pe care primându-le cu mare cinste şi evlavie tot poporul, le-au aşezat în biserica cea mare a sfintei Mitropolii a Ungrovlahiei, în zilele preasfinţitului mitropolit al ţării Chir Grigorie. Şi îndată a simţit tot poporul ocrotirea şi pătimirea sfântului; că nu numai războiul dintre muscali şi dintre turci l-a încetat, ci şi boala ciumei cea înfricoşată a contenit-o. Şi mult ajutor şi mare folos câştigă, toţi cei ce cu credinţă năzuiesc către sfântul. Pentru ale cărui rugăciuni, Dumnezeule, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi pe toţi, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Chiar şi în timpurile noastre săvârşeşte Sfântul multe minuni. Arătăm cititorilor acestei sfinte cărţi, ceea ce a spus duhovniceşte un bătrân colonel, care a încetat din viaţă. La începutul războiului româno-ruso-turc, în anii 1877-1878, acest bătrân avea şapte feciori, în armata 13. Îngrijorat foarte de soarta tor, a însemnat numele lor pe o hârtie, care punându-o sub capul Sfântului, s-a rugat să-i păstreze şi să-i întoarcă pe toţi sănătoşi. Dorinţa bătrânului colonel a fost îndeplinită; căci după război toţi şapte s-au întors sănătoşi. Trăieşte şi acum în comuna Dudeşti o fată care s-a vindecat la racla Sfântului de paralizie. Nu mai vorbim de însănătoşiri de

boli obişnuite şi de împlinirea de cereri ale celor ce se roagă cu credinţă lui Dumnezeu şi Sfântului.

Cu ale lui sfinte rugăciuni, Doamne, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi. Amin.